

Exposició: En terres estranyes. Axel Hütte

IVAM Institut Valencià d'Art Modern

12 març - 10 maig 2009

Organitza: Fundación Telefónica

Fundación
Telefónica

L'IVAM i la Fundación Telefónica presenten *En terres estranyes. Axel Hütte*, una exposició que reuneix 35 fotografies de gran format i en color realitzades, majoritàriament entre els anys 2007 i 2008, a Espanya, en les localitats de La Palma, Lanzarote, Gran Canària, La Gomera i Aranjuez, i a Mèxic, els Estats Units (Nou Mèxic), Veneçuela, l'Equador, l'Argentina, Xile i Belize.

Per a esta exposició a l'IVAM, l'artista ha afegit una sèrie d'obres inèdites que no es van mostrar en la seu de la Fundación Telefónica a Madrid: *El Hacha*, 2007 (Veneçuela), *Cayo-1*, 2007 (Belize), *Sandia Mountains-1*, 2008 (Nou Mèxic), *Perito Moreno-2*, 2008 (Argentina), *El Calafate*, 2008 (Argentina), *Salar de Atacama*, 2008 (Xile), *Alluriquín-2*, 2008 (Equador), *Aonda Camp-1*, 2008 (Veneçuela) i *Rio Frio Cave*, 2008 (Belize).

El fotògraf alemany Axel Hütte (Essen 1951) es va formar en les aules de la Kunstakademie de Düsseldorf durant la dècada dels setanta, i juntament amb altres deixebles de Bernd i Hilla Becher forma part d'una generació d'artistes que compartien llenguatges i actituds plàstiques i que aconseguirien crear un moviment artístic que, sense ser un autèntic grup estètic, ha definit les línies generals de l'anomenada nova fotografia alemanya.

Des de les seues primeres sèries de paisatges, Hütte traça les bases d'una diferència estètica essencial. L'elecció d'un gènere poc habitual en l'art actual, com és el paisatge, i una estètica obertament pictòrica definixen les bases del seu treball. L'obra d'Axel Hütte està basada en l'exhibició de la natura en el seu estat més natural i lliure. No obstant això, cap dels seus paisatges pot ser considerat natural a pesar que puguen semblar-ho, ja que formen part d'un elaborat procés cultural; tots

estan manipulats d'acord amb la percepció de diferents perspectives, totes impensables en altres coordenades històriques.

Estem davant d'un viatger culte, que prepara els seus viatges amb informació, dades geogràfiques i històriques, però també lectures literàries i especialment plàstiques. Este coneixement té una incidència directa i determinant en la definició de cada projecte. Les seues fotografies es caracteritzen per presentar-se com un cant al viatge a manera de document, en les quals ens mostra el seu gust per un únic color i el seu interès pel detall, pel pictoricisme de l'extraordinari, tot això combinat a través d'una excel·lent resolució tècnica que recorda els paisatges huitcentistes del realisme. La seua forma especial de definir la bellesa, provocant la sensació que la imatge no té límits, unit a una forma molt característica de situar la línia de l'horitzó, són aspectes característics de les seues obres.

Amb el temps ha desenrotllat el seu gust pel paisatge, i inclús ha arribat a convertir-lo en el tema principal de la seua obra. En la natura descobreix la geometria: diagonals, eixos, etc., que contribuïxen a la creació d'una composició calibrada i pensada. En nombroses ocasions estes són acompanyades de descripcions poètiques de Nooteboom, tal com s'observa en el seu llibre *Continents*.

La presència humana està absent en les últimes fotografies d'Axel Hütte, però açò és així només en una primera visió. La presència humana apareix en les empremtes quasi invisibles que ha deixat al seu pas per estos llocs a què arriba l'artista. Però especialment este rastre cultural està present en la forma en què Hütte mira, en la perspectiva, en l'elecció d'una zona, en el fragment de realitat que cada fotografia exemplifica i aïlla, com un món independent.

Segons paraules del mateix Hütte, "jo sóc més un viatger que viatja a través del temps i l'espai. L'enfocament me'l dona el viatge. Fa anys que em vaig adonar que havia de recórrer 3.500 quilòmetres per a aconseguir la imatge que buscava. Una vegada estic en el lloc és quan pense en quines imatges són molt familiars i han sigut reproduïdes infinitat de vegades, perquè això és exactament el que jo no vull fer."

La seua prestigiosa carrera artística es reflectix en l'acollida que nombrosos museus i galeries internacionals han prestat a la seua obra, des del Museo Reina Sofía de Madrid, al Fotomuseum Winterthur de Zuric o la Kunsthalle d'Hamburg. En exposicions col·lectives, també ha estat present en el Centre Georges Pompidou de París, el Museu d'Art Modern d'Osaka o el Guggenheim Museum de Nova York, entre altres.